

ΠΑΝΔΩΡΑ.

1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, 1869.

ΤΟΜΟΣ Κ'.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 473

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ.

(Συνέχ. Ἰδε φυλ. 471.)

*Ἴδὸν καὶ ὁ λόγος ὃν ἀπήγγειλεν ὁ καθηγητὴς
Κ. Γ. Ράλλης καταθέτων τὴν Πρυτανείαν*

Κύριοι,

Ἐκπληρῶν σήμερον τὸ πανύστατον ἀλλὰ καὶ σπουδαιότατον τῶν καθηκόντων τοῦ Πρυτανικοῦ ἀξιώματος, ἔρχομαι νὰ ἐκθέσω ἐνώπιον τῶν ἐπὶ τούτῳ συνηγμένων ἐντολέων μου καὶ τῶν εἰς τὰς προόδους τῆς ἀνωτάτης ἐν Ἑλλάδι παιδείας ἐνδιεφερομένων φιλομούσων ἀκροατῶν τὰ κατὰ τὴν λήξαν ἐνιαύσιον τῆς πανεπιστημιακῆς διοικήσεώς μου περίοδον ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ γενόμενα.

Ἐπόμενος δὲ τῷ παραδείγματι τῆς Λακωνίης (1), ἥτις, σεμνυνομένης γυναικός τινος Ἰωνικῆς ἐπὶ τινὶ τῶν ἑαυτῆς ὑφασμάτων ὄντι πολυτελεῖ, ἐπιδείξασα τοὺς τέσσαρας υἱοὺς ὄντας κοσμιωτάτους, τοιαῦτα, ἔφη, δεῖ εἶναι τὰ τῆς καλῆς ἀγαθῆς γυναικός ἔργα, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπαίρεσθαι καὶ μεγαλαυχεῖν, θεωρῶν δὲ καὶ αὐτὸς ὡς τὸ ἄριστον τῶν ἡμετέρων κοσμημάτων, ὧν ἡ ἐπίδειξις σκοπεῖται κατὰ τὴν

ἐπέτειον ταύτην τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀρχῶν τελετῆν, τὸν προϊόντα ἀριθμὸν καὶ τὴν αὔξουσαν ἠθικὴν τε καὶ ἐπιστημονικὴν πρόοδον τῶν ἡμετέρων φοιτητῶν, θέλω προτάξει πρῶτον τὰ περὶ αὐτῶν, δεύτερον θέλω ἐκθέσει τὰ περὶ τῶν καθηγητῶν καὶ τῆς διδασκαλίας, τρίτον τὰ περὶ τῆς περιουσίας καὶ λοιπῶν σχέσεων τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ τελευταῖον τὰ περὶ τῶν προσκρημάτων αὐτοῦ.

§ 1. Περὶ τῶν φοιτητῶν.

Α'. Ἐγγραφαὶ αὐτῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1868—1869 ἐν ταῖς διαφόροις σχολαῖς φοιτησάντων ἀνέβη ἐν συνόλῳ εἰς 1205, ἀριθμὸν ἀνώτερον μὲν ἀπάντων τῶν προπαρελθόντων ἐτῶν, ἐλαττούμενον δὲ μόνον κατὰ δώδεκα τῶν τοῦ ἀμέσως προηγουμένου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1867—1868, καθ' ὃ εἶχον ἐγγραφῆ, κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἀξιοτίμου προκατόχου μου κυρίου Θ. Ὀρφανίδου, παλαιοὶ τε καὶ νέοι 1217. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος συμποσοῦται πρῶτον ἐκ 277 ἐγγραφέντων νέων φοιτητῶν καὶ ἐξ 928 παλαιῶν ἀνανεωσάντων τὰ εἰσιτήρια αὐτῶν ἢ ἀπὸ σχολῆς εἰς σχολὴν μεταγραφέντων.

Καὶ κατὰ μὲν τὰς ἐξ ὧν ὠρμῶντο χώρας θεωρούμενοι οἱ προσημειωθέντες ἦσαν

(1) Πλουτέρχ. ἀποφθέγμ. Λακωνῶν ἀδήλων 4.

	Νέοι	Παλαιοὶ	ὄμοῦ
Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως	2	9	41
Ἐκ Θράκης	5	5	40
Ἐκ Μακεδονίας	4	24	28
Ἐξ Ἰπείρου καὶ Ἀλβανίας	9	36	45
Ἐκ Θεσσαλίας	13	22	35
Ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος	51	209	260
Ἐκ τῆς Πελοποννήσου	106	412	518
Ἐκ τῶν νήσων Πελοποννήσου	4	26	30
Ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων	18	44	62
Ἐξ Εὐβοίας καὶ τῶν Σποράδ.	22	32	54
Ἐκ τῶν Κυκλάδων	22	41	63
Ἐκ Κρήτης		12	12
Ἐκ Κύπρου		4	4
Ἐκ τῶν νήσων μικρᾶς Ἀσίας	11	43	54
Ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀσίας	8	42	20
Ἐξ Αἰγύπτου	4		4
Ἐκ Σουηκίας	4		4
	277	928	1205

Κατὰ ἐκπαιδευτήρια δὲ ἐξ ὧν προερχόντο ἐξεταζόμενοι οἱ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγγραφέντες εἶχαν ὡς ἑξῆς:

Ἐκ τοῦ Α΄ Γυμνασίου Ἀθηνῶν	34
» » Β΄ » »	23
» » Γυμνασίου Πειραιῶς	9
» » » Σύρου	21
» » » Χαλκίδος	29
» » » Λαμίας	7
» » » Μεσολογγίου	4
» » » Κερκύρας	3
Ἐξ Ἀκαδημίας Κερκύρας	2
Ἐκ τοῦ » Κεφαλληνίας	2
» » » Λευκάδος	5
» » » Ζακύνθου	2
» » » Πατρῶν	15
» » » Καλαμῶν	13
» » » Σπάρτης	6
» » » Τριπόλεως	28
» » » Ναυπλίας	34
» » » Χίου	6
Ἐκ τῆς Μ. Σχολῆς τοῦ γένους Κωνσταντινουπόλεως	1
Ἐκ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς Ἰωαννίνων	41
Ἰεροσολύμων	1
Ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου Λούντ τῆς Σουηκίας	1
	359

Δυνάμει δὲ ἀποφάσεως τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου ἐνεγράφησαν φέροντες ἀπολυτήρια,
Ἐκ τῆς Πατριστείου Σχολῆς Κεφαλληνίας 2
» τοῦ πρώην Λυκείου Λευκάδος 1

» » Γυμνασίου Σάμου	1
» » Ἑλληνικοῦ φροντιστηρίου Τραπεζοῦντος	4
Ἐγκρίσει δὲ τῆς Φαρμακευτικῆς Σχολῆς ἐνεγράφησαν εἰς τὸ Φαρμακευτικὸν Σχολεῖον 13 φέροντες τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα μαρτύρια	13
	277

Κατὰ Σχολὰς δὲ εἰς αἷς οἱ ἀνωτέρω παλαιοὶ τε καὶ νέοι φοιτηταὶ ἦσαν κατατεταγμένοι ἐξεταζόμενοι ἀνήκον

	Νέοι	Παλαιοὶ	ὄμοῦ
Εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν	3	26	29
» » Νομικὴν »	141	532	673
» » Ἰατρικὴν »	87	229	316
» » Φιλοσοφικὴν »	33	418	451
» » Φαρμακευτικὴν »	13	23	36
	277	928	1205

Ἐάν δὲ ἀνατρέχοντες εἰς τὸ παραλλήλῃν ἐρευνήσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ δύο καὶ τριάκοντα ἤδη ἔτη φοιτησάντων καὶ ἀπολυθέντων φοιτητῶν, θέλομεν εὑρεῖ κατὰ τὸν ἐν τέλει τῆς παρουσίας ἐπισυνεκτιθέμενον λεπτομερῆ πίνακα, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1837 μέχρι 31 Αὐγούστου 1869

	ἔφοιτησαν, ἔτυχον διπλώμ. ἢ πτυχίου
Ἐν τῇ Θεολ. Σχολῇ	225 40 περίπου 4 τοῖς 0/0
» Νομικῇ	2181 517 περίπου 25 τοῖς 0/0
» Ἰατρικῇ	1552 567 περίπου 35 τοῖς 0/0
» Φιλοσοφικῇ	4008 62 διδασ. 41,40 τοῖς 0/0
» Φαρμακευτικῇ	279 183 περίπου 66 τοῖς 0/0
ὄμοῦ	5245
Ἐν συνόλῳ φοιτηταὶ	5245.

Ἐξ ὧν ὠρμῶντο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως	437
» Θράκης	102
» Μακεδονίας	195
» Ἰπείρου καὶ Ἀλβανίας	341
» Θεσσαλίας	205
» Στερεᾶς Ἑλλάδος	801
» Πελοποννήσου	1787
» Νήσων Πελοποννήσου	116
» Ἰονίων Νήσων	387
» Εὐβοίας καὶ Σποράδων	142
» Κυκλάδων	309
» Κρήτης	148
» Κύπρου	21
» Νήσων Μικρᾶς Ἀσίας	281
» Μικρασίας, Συρίας, Αἰγύπτου	194
» Δακίας, Ἑλλήνας καὶ Δάκας	39

Ἐξ Αὐστρ. καὶ λοιπῆς Γερμανίας	16
Ἐκ Ῥωσσίας Ἑλληνες καὶ Ῥώσοι	10
» Γαλλίας	3
» Ἰταλίας	7
» Ἀγγλίας	2
Σκανδιναυοὶ	2

Καὶ ἔξ Σέρβοι καὶ Βούλγαροι περιληφθέντες μετὰ τῶν Μακεδόνων καὶ Θρακῶν.

Β'. Φοιτηταὶ ὑπότροφοι.

Κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος διωρίσθησαν διὰ τῶν ἀπὸ 28 Αὐγούστου, 21 καὶ 28 Σεπτεμβρίου 1868 Β. Διαταγμάτων ὀκτὼ ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως ἐκ τῶν τόκων τῶν κληροδοτημάτων πρὸς δραχμὰς 50 κατὰ μῆνα, οἱ μὲν ἑπτὰ διὰ τριετίαν, ὁ εἷς δὲ μέχρι τοῦ τέλους τῶν σπουδῶν αὐτοῦ, ὅστις ἕως δὲν ἐπαρουσιάσῃ εἰσέτι. Ἐμισθοδοτήθησαν δὲ ὡς ὑπότροφοι τοῦ Πανεπιστημίου 19 ὡς ἑξῆς:

Ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ 5, ὧν δύο ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Γεωργίου Μαυροκορδάτου, πρὸς δραχμὰς 20 κατὰ μῆνα, 2 ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ράκου πρὸς δραχ. 45, καὶ 1 ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Παρασκευᾶ Νικολάου πρὸς δρ. 60.

Ἐν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ πέντε, ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Δημητρίου Μαυροκορδάτου 4, πρὸς δραχ. 50 κατὰ μῆνα, καὶ εἷς ἐν Γερμανίᾳ σπουδάζων μὲ δρ. 175 μηνιαίως, ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν διαφόρων κληροδοτημάτων.

Ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ ὀκτώ. Δύο ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Θ. Μανούσου πρὸς δρ. 90 κατὰ μῆνα, τρεῖς ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Παντιᾶ Ράλλη πρὸς δραχμὰς 50. Δύο ἐκ τῶν περισσευμάτων κληροδοτήματος Ράλλη καὶ Ράκου πρὸς δρ. 45 κατὰ μῆνα. Εἷς ἐκ τοῦ τοῦ κληροδ. Παρασκευᾶ Νικολάου, καὶ εἷς εἷς Εὐρώπην ὑπότροφος διὰ τὴν σπουδὴν τῆς ὀρυκτολογίας πρὸς δραχ. 250 κατὰ μῆνα. Πλὴν δὲ τούτων διετέλεσαν ὡς ὑπότροφοι ἐν τῇ αὐτῇ Σχολῇ καὶ τρεῖς τοῦ Βελλείου κληροδοτήματος.

Τὰ ἐνόματα τῶν ὑποτρόφων σημειοῦνται ἐν τῷ παραρτωμένῳ πίνακι ὑπὸ στοιχ. Γ.

Γ'. Περὶ ἐξετάσεων.

Ἀνεφέρθησαν πρὸς ἐξέτασιν κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐν συνόλῳ φοιτηταὶ 288.

Ἦτοι εἷς τῆς Θεολογικῆς σχολῆς, ὅστις, τυχὼν τοῦ παρὰ τῆς σχολῆς ταύτης μόνου ἀπονεμομένου βαθμοῦ προλύτου, ἀπελύθη.

Ἐν τῇ Νομικῇ σχολῇ ὑπέστησαν τὰς ἐγγράφους μὲν ἐξετάσεις 123, τὰς προφορικὰς δὲ 81, ἐξ ὧν 24 ἐκ τῶν τοῦ λήξαντος ἔτους, οἱ δὲ 57 ἐκ τῶν

τελειοφούντων τῶν παρελθόντων ἐτῶν, καὶ 38 μὲν ἔτυχον τοῦ βαθμοῦ τοῦ διδάκτορος, 41 δὲ τοῦ τελειοδιδάκτου ἢ προλύτου, μὴ γενομένων δεκτῶν δύο.

Ἐν τῇ Ἰατρικῇ σχολῇ 47 τοῦ λήξαντος ἔτους ἀνεφέρθησαν πρὸς ἐξέτασιν, καὶ ὑπέστησαν πάντες μὲν τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις, 37 δὲ καὶ τὰς προφορικὰς· ἐξητάσθησαν δὲ καὶ 45 ἐκ τῶν τελειοφούντων τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ὁμοῦ 52, ἐξ ὧν 49 ἔτυχον τοῦ διπλώματος τοῦ διδάκτορος, 3 δὲ ἀπερρίφθησαν.

Ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ σχολῇ 16 ὑπεβλήθησαν εἰς ἐγγράφους ἐξετάσεις, πέντε δὲ τούτων ὑπέστησαν καὶ τὰς προφορικὰς, ὡς καὶ ἕτεροι ἑννέα ἐκ τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ὁμοῦ 14· πέντε δ' ἐξ αὐτῶν ἔλαβον τὸν βαθμὸν τοῦ διδάκτορος τῆς Φιλολογίας, καὶ τρεῖς τοῦ τῶν μαθηματικῶν, τέσσαρες δὲ ἔλαβον τὸ τοῦ τελειοδιδάκτου τῆς φιλολογίας πτυχίον, καὶ δύο ἀπερρίφθησαν.

Ἐκ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη εὐδοκμησάντων κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἀνηγορεύθησαν διδάκτορες, ἐν μὲν τῇ Νομικῇ σχολῇ δέκα, ἦτοι δύο ἐκ τῶν τοῦ ἔτους 1865—1866 καὶ ὀκτὼ ἐκ τῶν τοῦ ἔτους 1867—1868, εἷς τῆς Ἰατρικῆς τοῦ 1867—1868, καὶ ἑπτὰ τῆς Φιλοσοφίας, ἦτοι εἷς μὲν τοῦ 1866—1867, οἱ δὲ λοιποὶ ἔξ τοῦ 1867—1868.

Ἐκτὸς τῶν διδακτορικῶν ἐξετάσεων, ἔλαβον χώραν καὶ αἱ ἐπόμενοι.

Δύο φοιτηταὶ τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς, ὑποστάντες τὰς διδασκαλικὰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς ἐπιτῶν διδασκάλων τῶν ἑλληνικῶν σχολείων ἐπιτροπῆς, ἤξιώθησαν τοῦ πτυχίου ἑλληνοδιδασκάλου.

Εἰκοσιεπτὰ διδάκτορες τῆς Ἰατρικῆς ὑποβλήθησαν εἰς τὰς πρακτικὰς ἐξετάσεις ἔλαβον τὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὴν Ἰατρικὴν.

Τέλος, δέκα φαρμακοποιοὶ ὑπέστησαν τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις, ἑπτὰ δὲ καὶ τὰς προφορικὰς, ὧν ὁ εἷς εἶχεν ἐξετασθῆ ἐγγράφως μόνον τὸ 1867—1868· εἷς δὲ ἀπερρίφθη, εὐδοκμησάντων ἔξ.

§ 2. Περὶ τῆς διδασκαλίας.

Α'. Καθηγηταὶ.

Εἷς τὸ προσωπικὸν τῶν καθηγητῶν ἐπῆνευγε τὸ λήξαν ἔτος οὐκ ὀλίγως μεταβολάς.

Ἐν τῇ Θεολογικῇ σχολῇ προχειρισθέντος τοῦ ἀρχιμανδρίτου κυρίου Θ. Βίμβου, καθηγητοῦ τῆς θεολογίας καὶ τῆς ἑβραϊκῆς γλώσσης, εἰς τὴν χηρεύσαν ἀρχιεπισκοπὴν Μαντινείας τὴν 25 Ἰανουαρίου 1869, διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ διὰ Β. διατάγματος τῆς 31 Μαρτίου 1869 καθηγητῆς τῆς θεολογίας ὁ κ. Π. Παυλίδης, ἐπὶ διετίαν διδάξας εὐδοκίμως ὡς ὑφηγητῆς ἐν τῇ αὐτῇ σχολῇ τὴν ἱστορίαν τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Δυστυχῶς ἐν τῇ Νομικῇ σχολῇ ἀντὶ προσθήκης ἀναγκάζομαι ν' ἀναφέρω τὸν αἰτίδιον ἀφ' ἡμῶν χωρισμὸν ἐνὸς τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἡμετέρων συναδέλφων Διομήδους τοῦ Κυριακοῦ. Διατελέσας ἐπὶ εἰκοσαετιᾶν καθηγητῆς τοῦ συνταγματικοῦ καὶ ἀλληλεθνοῦς δικαίου, ὁ αἰοίδιμος Διομήδης ὁ Κυριακὸς διέπληξε καὶ ἐμόρφωσεν ἀμφοτέρους τοὺς κλάδους, ὧν τὴν διδασκαλίαν ἀνεδέξατο· ἐξελληνίσας δὲ τὸ περὶ διεθνοῦς δικαίου δοκιμώτατον σύγγραμμά τοῦ Ἐφτέρου, ἐπλούτισεν αὐτὸ διὰ ποικιλιᾶν τῶν καὶ πρακτικωτάτων σημασιώσεων, ἀποτελουσῶν νέον, οὕτως εἰπεῖν, σύγγραμμά. Ἄν καὶ ἐπεξεργάσθη δὲ μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν λεπτότητος καὶ ἀκριθείας τὰ κείμενα τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ πολυετῶν αὐτοῦ παραδόσεων, ἢ καταλαβούσα αὐτὸν δεινὴ νόσος καὶ ὁ παρεκκολληθῆσας ἄωρος θάνατος δὲν τῷ ἐπέτρεψεν νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς τὴν δημοσιότητα.

Ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἐκφράσωμεν ἐνταῦθα τὴν πεποιθήσιν καὶ τὴν εὐχὴν ὅτι οἱ ἄξιοι τοῦ πατρὸς αὐτῶν γόνοι, οἱ υἱοὶ τοῦ μακκρίτου, ἐκτιμῶντες ἐπαξίως τὸ πολῦτιμον τοῦτο μέρος τοῦ πατρικοῦ αὐτῶν κλήρου, δὲν θέλουσι παραδώσει εἰς τὴν λήθην τοὺς πολυετεῖς αὐτοῦ ἐπιστημονικοὺς μόχθους, ἀλλὰ μεταδίδοντας εἰς τὸ κοινὸν τὰ μαθήματα αὐτοῦ, θέλουσι καὶ διὰ τούτου τοῦ μέσου διατηρήσει ζῶσαν ἐς αἰεὶ τὴν μνήμην τοῦ πρώτου καθηγητοῦ τοῦ συνταγματικοῦ καὶ ἀλληλεθνοῦς δικαίου ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Σημειωτέον ὅτι ἕνεκα τῆς μακρᾶς διαρκείας τῆς καταλαβούσης αὐτὸν νόσου, ὁ καθηγητῆς αὐτός ἀππλάγη τῆς διδασκαλίας διὰ Β. διατάγματος τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1869, αὕτη δὲ ἀνατέθη εἰς τὸν σοφὸν ἡμῶν συνάδελφον τὸν καθηγητὴν τοῦ Ποινικοῦ δικαίου κ. Νικόλαον Σαρίπολον ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιμισθίῳ δραχ. 150.

Οὐδὲ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς ἐφείσθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὸ ὄξύ τοῦ Κρόνου δρέπανον. Τὴν 2 Ἰουλίου 1869, ὁ ἀρχαῖος ἡμῶν συνάδελφος καὶ ἕξοχος ἐν χειρουργικῇ καθηγητῆς Ἰωάννης ὁ Ὀλύμπιος, ὁ μέχρι τῆς προτεραίας ἐκκεντῶν ἀφειδῶν χάριν τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, ὑπέκυψεν ἀκαριαίως εἰς τὴν προσβολὴν κερκιννοβόλου ἀποπληξίας. Διορισθεὶς καθηγητῆς τῆς χειρουργικῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1837 ἅμα τῇ ὑπὸ τοῦ αἰμυνήστου βασιλέως Ὀθωνος ἰδρύσει τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐδίδασκε μετὰ σταθεροῦ καὶ ἀπαρμειώτου ζήλου ἐπὶ δύο καὶ τριάκοντα ἔτη τὸν ἀνατεθέντα αὐτῷ σπουδαιότατον κλάδον τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Ἀναγνωρίσας δ' ἐκ τῶν πρώτων τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ μὴ ἀφίεται ὁ φοιτητῆς εἰς τὰς ἐκ τῆς προφορικῆς διδασκαλίας ἀτελῶς καὶ ἐπιπόνως συλλεγομένας προχείρους σημειώσεις, ἀλλὰ νὰ τίθεται εἰς κατάστασιν νὰ ἐμφο-

ρῆται ἐκ τῶν ἐννοιῶν τοῦ καθηγητοῦ μελετῶν καὶ πρὸ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ παραδόσεως καὶ μετ' αὐτὴν ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ τοῦ τὸ θέμα τοῦ ἡμερησίου μαθήματος, ἐξέδοτο τὴν τετράτομον αὐτοῦ περὶ χειρουργικῆς πραγματείαν, μαρτύριον ἀψευδῆς τῶν περὶ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν πάτριον γλῶσσαν βαθυτάτων αὐτοῦ γνώσεων.

Ἡ ἀκαδημαϊκὴ σύγκλητος ἀπεφάσισε, τῇ προτάσει μου, νὰ παραγγελλῶσι τῶν δύο ἀποβιωσάντων καθηγητῶν αἱ εἰκόνες, ἵνα κοσμῶσι καὶ μετὰ θάνατον τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, ἀφήσασα τὴν ἐκλογὴν τοῦ καλλιτέχνου εἰς τὸν ἀξιότιμον διάδοχόν μου.

Ὁ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διορισθεὶς καθηγητῆς τῆς χειρουργικῆς ἀνατομίας κ. Παῦλος Ἰωάννου, ἦρτιν διὰ τοῦ διατάγματος τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ εἶχον ἀνατεθῆ καὶ τὰ ἀνατομικὰ παρασκευάσματα διὰ τὴν παράδοσιν τῆς γενικῆς ἀνατομίας, μὴ ἐπαρκῶν, ὡς ἔλεγεν, εἰς τὴν σύγχρονον ἐκπλήρωσιν ἀμφοτέρων τούτων τῶν καθηκόντων, εἶχε περιορισθῆ εἰς τὴν τοῦ ἑτέρου μόνου.

Ἡ διδασκαλία τῆς γενικῆς ἀνατομίας ἔπασχε σπουδαίως ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης, ἣν ζητηθεὶς δὲν ἠδυνήθη νὰ θεραπεύσῃ, διὸ καὶ ἀππλάγη τῆς ὑπὸ τοῦτον τὸν ἔρον ἀνατεθείσης αὐτῷ καθηγεσίας.

Ὁ κ. Παῦλος Ἰωάννου, ἀγλαὸς καρπὸς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, τιμήσας αὐτὸ διὰ τε τῆς εὐδοκίμου φοιτήσεώς του καὶ διὰ τῆς διακεκριμένης διδασκαλίας του, θέλει βεβαίως κληθῆ ἐκ νέου εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τούτων ἅμα ἀρθῆ ἐκ μέσου ἢ λυπηρὰ ἀφορμῇ τοῦ μέτρου τῆς ἀπολύσεως αὐτοῦ.

Ὁ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου διατελέσας καθηγητῆς τῆς χημείας Κ. Εὐαθέριος Λάνδερερ, καὶ ἐπὶ δύο καὶ τριάκοντα ἔτη μετ' ἀπαρμειώτου ζήλου διδάξας τὸ μάθημα τῆς φαρμακευτικῆς χημείας, οὕτινος εὐλόγως δύναται παρ' ἡμῖν νὰ κληθῆ ὁ πατήρ, παθὼν ἐξ ὑπερμέτρου περὶ τὴν διδασκαλίαν ζήλου, ἐξέφρασε τὴν ἔφρασιν τῆς ἀπ' αὐτῆς ἀπαλλαγῆς· τοῦτο πληροφορηθεὶς ὁ πρῶτος ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ἰπουργὸς Κ. Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης ἐπροκάλεσε Β. ἀπόφασιν τῆς 5 Ἰανουαρίου 1869, δι' ἧς ὁ διαληφθεὶς καθηγητῆς ἀππλάσσετο τῶν μόχθων τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας, ἀπονεμηθείσης αὐτῷ τῆς κατὰ νόμον συντάξεως. Μετὰ λύπης βλέποντες ἀποχωρισθέντα ἀφ' ἡμῶν τὸν σοφὸν τοῦτον καὶ διακεκριμένον συνάδελφον, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀναμνησθῶμεν ὅτι πρῶτος ἐν Ἑλλάδι ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς σπουδῆς τῆς τε γενικῆς καὶ τῆς φαρμακευτικῆς χημείας, πρῶτος ἐξέδοτο τῇ συμπράξει τοῦ ἐν ἰατροῖς ἐξόχου κ. Ἰωάννου Βούρου ἑλληνικὴν φαρμακοποιίαν, καὶ

πρώτος διὰ τῶν ποικίλων αὐτοῦ συγγραφῶν ἐμύησε τοὺς φίλους τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐξακολουθεῖ ποδηγετῶν αὐτοὺς εἰς τὸ ἀχανές πέλαγος τῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς σπουδῆς τῆς φύσεως.

Εἰς τὴν διὰ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Λάνδερερ κενωθείσαν θέσιν διωρίσθη διὰ Β. διατάγματος τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας ὁ ἀπὸ πενταετίας ὡς ὑφηγητῆς τακτικῶς καὶ εὐδοκίμως παραδίδων τὸ μάθημα τῆς φαρμακευτικῆς χημείας Κ. Γ. Ζαβιτζάνος μὲ βαθμὸν ἐκτάκτου καθηγητοῦ.

Ὁ δὲ πρὸ δύο ἐτῶν ἐκτακτος καθηγητῆς τῆς γενικῆς χημείας Κ. Α. Χρηστομάνος προεβιβάσθη εἰς τακτικὸν ἐπαξίως τοῦ ζήλου καὶ τοῦ πρὸς τὴν ἐπιστήμην αὐτοῦ ἔρωτος, οὕτινος οὐκ ὀλίγα ἔδωκεν ἄχρι τοῦδε τεκμήρια ἐντὸς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ κατὰ τὴν χάριν σπουδῆς τῆς Θηραϊκῆς ἐκρήξεως ἀποστολὴν αὐτοῦ.

Κληθέντος τοῦ σοφοῦ ἡμῶν συναδέλφου καθηγητοῦ τῆς ἀρχαιολογίας Κ. Ἀλεξάνδρου τοῦ Ραγκαβῆ εἰς τὴν ὑψηλὴν τιμὴν τῆς ἐν ἐπικαίροις περιστάσεσιν ἐκπροσωπήσεως τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ δύο ἀλληλοδιαδόχως ἡμισφαίρια, ἡ διδασκαλία τῆς ἀρχαιολογίας σχολάζουσα πρὸ διετίας εἰσέγησε καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Εἰς πλήρωσιν τοῦ κενοῦ τούτου διωρίσθη διὰ Β. διατάγματος ὁ τέως καθηγητῆς τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας Κ. Ἀθανάσιος Ρουσόπουλος, ὅστις ἀσχολούμενος ὡς γνωστὸν πρὸ ἐτῶν εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀρχαιολογίας ἐξέδωτο κατὰ τὸ εὐτόνοπτον καὶ περιεκτικωτάτην τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας πραγματείαν τεκμηριοῦσαν ὅτι οὐδεὶς ἦν ἐκλήθη ἤδη νέαν θέσιν θέλει διαπρέψει ἔλαττον ἢ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας. Εἰς τὸν καθηγητὴν τούτον ἐχορήγησεν ἡ Ἀκαδημαϊκὴ Σύγκλητος τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν εἰς Ῥώμην ἀρχαιολογικὴν αὐτοῦ περιήγησιν.

Θλίβομαι βαθέως μὴ δυνάμενος ν' ἀναγγείλω τὴν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τακτικὴν ἐπανάληψιν τῶν παραδόσεων τῆς γενικῆς ἱστορίας. Πρὸ πολλοῦ οὐδὲν ἀκροατήριον τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ἐφάνη συγκεντροῦν τοσοῦτον πλῆθος φοιτητῶν, ὅσον ἡ αἴθουσα τῶν παραδόσεων τῆς γενικῆς ἱστορίας. Κατὰ τὰς ὥρας τῶν μαθημάτων τοῦ Κ. Βερναρδάκη τὸ Πανεπιστήμιον ὀλόκληρον ἐφαίνετο συγκεκλημένον καὶ συνθλιβόμενον ἐντὸς τῶν παραδόσεων τῆς γενικῆς ἱστορίας. Καὶ μολαταῦτα ἐκ τοῦ ἐνθουσιῶντος τούτου ἀκροατηρίου ἐγερθεῖσαι τινες μεμφιμοιρίαι, ὧν αἱ πηγαὶ ἀναζητοῦνται εἰσέτι ὡς αἱ τοῦ Νεῖλου, ἐπήνεγκον τὴν διακοπὴν τῶν μαθημάτων τοῦ Κ. Βερναρδάκη πρὸς μεγίστην θλίψιν τοῦ φιλομούσου ἀκροατηρίου του.

Ὁ ἀξιοτίμος προκατόχος μου Κ. Ὀρφανίδης ἐξέθηκε κατὰ τὴν περυσινὴν λογοδοσίαν του ὅπως

κατέβαλε προσπάθειας ὅπως παύσωσιν αἱ δυσάρεστοι αὐταὶ σκηναί, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ, καθότι αἱ παραδόσεις τῆς γενικῆς ἱστορίας εἶχον διακοπὴν καὶ κατὰ τὴν θερινὴν ἐξαμηνίαν τοῦ 1867—1868.

Ὅτε κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν μαθημάτων τοῦ λήξαντος ἔτους ἀνηγγέλη ἡ ἐπανάληψις τῶν παραδόσεων τούτων, πληροφορηθεῖς ὅτι αἱ σκηναὶ τῆς παρελθούσης ἐξαμηνίας προπαρασκευάζοντο νὰ ἐπαναληφθῶσιν, ἔκρινα συντελεστικὸν νὰ καλέσω τινὰς τῶν καταγγελλομένων ὡς ὑποθαλπόντων τὸ πνεῦμα τῆς μεταξὺ τῶν φοιτητῶν ἀξιοθρηνήτου ταύτης διαιρέσεως καὶ νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ τάξεως ἐπιβλαβῶν συνεπειῶν τῶν σκηνῶν τοῦ παρελθόντος ἐξαμήνου, ἃν πάλιν ἐπανελαμβάνοντο. Μετὰ τὰς πρὸς τοὺς νέους τούτους πατρικὰς παραινέσεις καὶ προτροπὰς ἤρξαντο αἱ παραδόσεις τῆς γενικῆς ἱστορίας, ἀλλὰ μετ' αὐτῶν καὶ αἱ δυσάρεστοι ἐριδες τοῦ παρελθόντος ἔτους. Μετ' ἀνωφελῆ διττὴν ἀπόπειραν παραδόσεως ὁ κ. Βερναρδάκης διέκοψεν αὐτὴς τὰ μαθήματα αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀρχαὶ τοῦ Πανεπιστημίου μετὰ λύπης, ἀλλὰ καὶ σταθερᾶς ἀποφάσεως ν' ἀποκαταστήσωσι τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διαταραχθεῖσαν τάξιν, καὶ νὰ στηλιτεύσωσι τὴν ἀξιοθρήνητον παραγνώρισιν τοῦ καθηκόντος, προέβησαν εἰς ἀνακρίσεις, αἵτινες κατέληξαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν κυριωτέρων πρωτουργῶν τῶν ταραχῶν, τιμωρηθέντων ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐνοχῆς ἐκάστου. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι οἱ πολῖται τοῦ ἱεροῦ τούτου τῶν Μουσῶν ἐνδικοιτήματος, ἐκτιμῶντες μετὰ τῆς ἐμπρεπούσης αὐτοῖς ἐμβριθείας καὶ σπουδαιότητος τὸν ὑψηλὸν αὐτῶν προορισμὸν, καὶ προσφέροντες πρῶτοι τὸ παράδειγμα τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νόμους τῆς ἐν ἧ διαγούσιν ἀκαδημαϊκῆς πολιτείας, περιβάλλοντες δὲ δι' ὅλης αὐτῶν τῆς ἀγάπης τοὺς ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας κοπιῶντας μύστας τῆς ἐπιστήμης, θέλουσιν ἀποκρούει εἰς τὸ μέλλον μετ' ἀγανακτήσεως πᾶσαν ἀνανεομένην ἀπόπειραν διαταράξεως τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τάξεως, βυοῦντες τὰ ὦτα αὐτῶν εἰς πᾶσαν πρὸς ἀνανέωσιν τοιοῦτων ἐπαχθῶν σκηνῶν πρόκλησιν.

Συμφώνως μὲ τὸν νόμον φλς' ἠυξήθη κατὰ πεντήκοντα δραχμὰς ὁ μηνιαῖος μισθὸς τριῶν καθηγητῶν, τῶν ΚΚ. Εὐθυμίου Κατσόρχη, Βασιλείου Λάκωνος, καὶ Π. Ρομπότου.

Β'. Ὑφηγηταί.

Εἰς τὴν εὐγενῆ χορείαν τῶν ἀπὸ προηγουμένων ἐτῶν διδασκόντων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑφηγητῶν προσετέθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δύο νέοι ὑφηγηταί, ὁ Κ. Περόγλου εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν διὰ τὰ

μαθημῶν τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου, καὶ ὁ Κ. Λέανδρος Δόσιος εἰς τὴν φιλοσοφικὴν διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς χημείας· ἀμφοτέρων αἱ παραδόσεις ἐλλυσαν πολυαριθμότατον ἀκροατήριον, ὑφ' οὗ ἐξετιμῆθησαν ἐπαξίως καὶ μετ' ἰδιαζούσης εὐνοίας οἱ πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῶν αἰκείων μαθημάτων καταβληθέντες ὑπ' αὐτῶν ἐπιστημονικοὶ ἀγῶνες.

Ἐκ τῶν παλαιοτέρων ὑφηγητῶν ἐδίδαξαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ, ὁ κ. Ζῆκος Ρώσης, ἐγκυκλοπαιδείαν τῆς θεολογίας· ἐν τῇ Νομικῇ οἱ ΚΚ. Ἰωάννης Χατζίσκος καὶ Δημήτριος Γ. Ράλλης ἐμπορικὸν δίκαιον, ὁ Κ. Ἀριστείδης Οἰκονόμου πολιτικὴν οἰκονομίαν, καὶ ὁ Κ. Γιαλίστρας πολιτικὴν δικονομίαν· ἐν δὲ τῇ φιλοσοφικῇ, ὁ κ. Σ. Τζιβανόπουλος ἱστορίαν τῶν ἀρχαίων πολιτευμάτων. Οἱ λοιποὶ ὑφηγηταί, κωλυθέντες ἐκ τῆς λοιπῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας, τινὲς δὲ καὶ ἐξ οἰκογενειακῶν λόγων, δὲν πρέδοσαν.

Εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ βοτανικοῦ τμήματος τοῦ φυσιογραφικοῦ μουσείου, οὐτινος ἡ ὑπηρεσία ἐδιπλασιάσθη, ἀπεφασίσθη νὰ προστεθῶσι δραχμαὶ ἐξήκοντα κατὰ μῆνα.

Ὁ βοηθὸς τοῦ μαθήματος τῆς βοτανικῆς Κ. Ἀργυρόπουλος ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ Κ. Α. Νικολοπούλου.

Ὁ τῆς φαρμακευτικῆς χημείας Κ. Ι. Νικολαΐδης διὰ τοῦ Κ. Γιαννικιάκου· καὶ διωρίσθη βοηθὸς τοῦ διασάκτου ὁ Χρήστος Στριμμενέας ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 60.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν διδασκαλίαν, χαίρομεν δυναμένοι νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἡ ἐπιμέλεια τῶν κυρίων καθηγητῶν συνημιλλᾶτο καθ' ὅλον τὸ ἔτος πρὸς τὸν ὑπὸ τῶν Κ. φοιτητῶν ἐπιδειχθέντα ζῆλον καὶ τὴν ἐπὶ μᾶλλον ἐπιτεινομένην φιλομάθειαν τῶν ἀκροατηρίων.

Ἀπὸ τοῦ ἐκκαιδεκαέτου φοιτητοῦ τῆς νομικῆς σχολῆς μέχρι τοῦ γενειῶντος τῆς ἱατρικῆς, τῆς φιλοσοφικῆς, ἢ τῆς θεολογικῆς ὀλίγοι θέλουσιν εὐρεθῆναι σήμερον, οἵτινες βλέποντες τὴν ταχύτητα μεθ' ἧς οἱ ἀριστεύοντες τῶν συμφοιτητῶν αὐτῶν εἰσελεύουσι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτείας ἢ ἐπιτυχάνουσι ἐπιζήλου κοινωνικῆς θέσεως μόλις ἀρχομένου τοῦ βιωτικοῦ αὐτῶν σταδίου, δὲν φιλοτιμοῦνται νὰ τοὺς παρακολουθήσωσι, καὶ κλειόμενοι ἐν τῷ πενιχρῷ αὐτῶν σπουδαστηρίῳ δὲν ἐπιλέγουσιν « οὐκ ἐξ μετὸ Μιλτιάδου τρόπαιον καθεύδειν. »

Περὶ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ κληροδοτημάτων.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἀπεβίωσαν ὁ ἀείμνηστος ἡμῶν συναδέλφος Γεώργιος ὁ Μαυροκορδάτος, ἡ εὐγενῆς

αὐτοῦ χήρα Κυρία Μαρία Μαυροκορδάτου ἔσπευσε ν' ἀναγγεῖλη εἰς τὴν Πρυτανείαν, ὅτι εἶχεν ἐπιφορτισθῆ προφορικῶς παρὰ τοῦ αἰοιδίου συζύγου τῆς νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καταπίστευμα ἐκ Καισαροβασιλικῶν φλ. 600 πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διὰ τῶν τόκων τοῦ ποσοῦ τούτου συντηρήσεως ἑνὸς ὑποτρόφου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Ἐκτοτε ἡ Κυρία Μαρία Μαυροκορδάτου κατέβαλλε τακτικῶς τοὺς ἐτησίους τόκους τοῦ ποσοῦ τούτου, καὶ δι' αὐτῶν διετηρεῖτο πρῶτον μὲν εἰς ὑπότροφος, ἐνίοτε δὲ κατ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου τὸ ποσὸν τοῦτο διενέμετο εἰς δύο τοιοῦτους. Ἐσχάτως δὲ ἐλθοῦσα εἰς Ἀθήνας ἡ φιλόμουσος αὕτη Κυρία ἀπεφάσισε νὰ καταβάλῃ ὀριστικῶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τοῦ καταπιστεύματος, περὶ οὗ οὐδένα ἄλλον τίτλον ἐκεκτῆμεθα ἢ τὰ γενναῖα καὶ ἐλληνικώτατα αὐτῆς ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ Πανεπιστημίου αἰσθημάτων, καὶ οὕτως ἐμέτρησεν εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς εὐσεβοῦς ἀλλὰ προφορικῆς καὶ αὐτῇ μόνῃ γνωστῆς βουλήσεως τοῦ ἀειμνήστου αὐτῆς συζύγου, Καισαροβασιλικὰ χρυσὰ ἐξακόσια ἢ δραχ. 7836, ἐφ' ᾧ γινόμενοι σήμερον πιστοὶ ἐρμηνεῖς τῶν διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς τοῦ συζύγου τῆς εὐγνωμόνων ὑπὲρ αὐτῆς αἰσθημάτων ἀπάντων τῶν ἡμετέρων συναδέλφων ἀπονέμεται κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν εἰς τὴν Κυρίαν Μαυροκορδάτου τὰς ἐπὶ τῇ τοσοῦτον εὐγενεῖ αὐτῆς πράξει ὀφειλομένας εὐχαριστίας τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὁ ἐν Μασσαλίᾳ ἀποβιώσας φιλογενέστατος Κ. Γεώργιος Τζιτζήνιας, ὁ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη διατελέσας πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ βασιλίδι ταύτῃ τῶν ἐμπορικῶν πόλεων, κατέλιπε διὰ διαθήκης αὐτοῦ χίλια φράγκα ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἅτινα ἀπεστάλησαν ἅμα τῇ ἀποβιώσει αὐτοῦ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τῆς ἐπιμελείας τῶν φιλογενεστάτων ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης αὐτοῦ Κυρίων Δ. Γ. Τζιτζήνια καὶ Σταματίου Τζιτζήνια, ἐφ' ᾧ ἐκφράζομεν αὐτοῖς τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου.

Οἱ ἡμέτεροι προκάτοχοι ἀνέφερον ἐν ταῖς ἐκθέσεσιν αὐτῶν τὸ ἐκ Καισαροβασιλικῶν φλωρίων 200 κληροδότημα τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ τῆς Σερβίας κατὰ τὸ 1866 ἀποβιώσαντος Ἰωάννου Κουμανούδη, ἀδελφοῦ τοῦ σοφοῦ ἡμῶν συναδέλφου Κ. Στεφάνου Κουμανούδη· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ἐκτελεσταὶ ἤξιον νὰ μετρήσωσι τὸ κληροδότημα ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτοὺς παραδόσει τῆς ἀποδείξεως τῆς Πρυτανείας, ὅπερ ἐθεωρήθη ἀντικείμενον εἰς τοὺς λογιστικοὺς τύπους, ἀνεβλήθη μέχρι τοῦδε ἡ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου καταβολὴ τοῦ ποσοῦ τούτου.

Βλέποντες ἐπὶ τοῦ προκειμένου κινδυνεῦον νὰ ἐπ-

αληθεία τὸ νομικὸν ἀξίωμα, ὅτι πολλάκις ὁ τύπος καταστρέφει τὴν οὐσίαν, ἅμα ἀναδεχθέντες τὴν διοίκησιν τοῦ Πανεπιστημίου ἀνελάβομεν τὴν εὐθύνην νὰ ἐμπιστευθῶμεν εἰς τὸν ἐν Βιέννῃ ἀξιότιμον πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κύριον Ματαξᾶν τὴν περὶ τῆς παραλαβῆς τοῦ κληροδοτήματος ζητούμενην ἀποδείξιν, καὶ διὰ τῆς ἐπιμελείας αὐτοῦ τὸ κληροδοτήμα εἰσῆχθη μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας εἰς τὸ τοῦ Πανεπιστημίου ταμεῖον.

Ὁ κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1869 ἀποβιώσας ἀοιδίμος ἐπίσκοπος Οἰτύλου κύριος Προκόπιος, ὁ διὰ τοῦ ἀγνοῦ αὐτοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν διακριθεὶς καὶ ἐν ζωῇ καὶ ἐν θανάτῳ, κατέλιπε διὰ διαθήκης αὐτοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον δρ. πεντακοσίας, ἐξ ὧν ὁ ἀξιότιμος αὐτοῦ ἀδελφὸς κύριος Εὐστράτιος Γκιουλέας ἔμβασε τὸ ἐπιβαρύνον αὐτὸν μέρος ἢ δρ. διακοσίας πενήκοντα, οἱ δὲ ἀνεψιοὶ αὐτοῦ κύριοι Π. καὶ Γ. Γκιουλέα, οὓς βαρύνει τὸ λοιπὸν ἥμισυ, ὑπεσχέθησαν νὰ πέμψωσι τὰς ὑπολοίπους δρ. 250 ἐντὸς ἐξαμηνίας.

Πεποιθήσαμεν ὅτι οἱ κύριοι οὗτοι θέλουσι σπεύσει νὰ καταθέσωσι τὸ βαρύνον αὐτοῦ ἥμισυ μέρος τοῦ κληροδοτήματος εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἵνα μὴ στερῆται ἐπιπλέον τὸ Πανεπιστήμιον τῆς τοῦ ἀοιδίου θείου αὐτῶν ἀγαθοεργίας.

Ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν συναδέλφος κ. Μιλτιάδης Βενιζέλος ἐν τῷ κατὰ τὴν λήξιν τῆς πρυτανικῆς αὐτοῦ περιόδου τοῦ ἔτους 1865—1866 ἐκφωνηθέντι λόγῳ ἀνέφερεν ὅτι, ὁ φιλογενέστατος Ἀθανάσιος Παππᾶ Ἀντωνίου Κοντοῦ ἢ Ἀγιοραΐτης, ἐκ Κυθήρων, κατέλιπε διὰ διαθήκης αὐτοῦ εἰς τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον τὸν ἐν Σύρῳ κατὰ τὴν συνοικίαν τῶν Κρητικῶν κείμενον οἰκίσκον του.

Ὁ αὐτὸς ἀναπληρῶν τὸν κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔτος 1866—1867 ἀναδεχθέντα πρύτανιν Κ. Α. Ραγκαβῆν ἐξέθετο πάλιν διὰ τῆς λογοδοσίας του, ὅτι μεθ' ὅλας τὰς ἐρεῦνας, ἃς αἱ ἀρχαὶ τῆς Σύρου καὶ ὁ αὐτόθι πληρεξούσιος τοῦ Πανεπιστημίου ἐποιήσαντο, δὲν ἠδυνήθησαν οὐδ' ἔχνοσιν ν' ἀνεύρωσι τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ μνησθέντος διαθέτου.

Ἐν τοιαύτῃ παντελεῖ ἀγνοίᾳ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ μακαρίτου Ἀθανασίου Κοντοῦ διετελοῦμεν, ὅτε ὁ φιλότιμος καὶ φιλογενὴς αὐτοῦ υἱός, ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας χάριν ἀτομικῶν αὐτοῦ ὑποθέσεων, καὶ προσελθὼν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἵνα ἐρευνήσῃ περὶ τῆς διαθέσεως τοῦ κληροδοτήματος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐκπλαγεὶς δὲ διὰ τὴν περὶ τῆς τύχης αὐτοῦ παντελεῖ ἡμῶν ἀγνοίαν, ἀνεδέχθη μεταβαίνων εἰς Ἐρμούπολιν νὰ ὑποδείξῃ πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Πανεπιστημίου τὸν κληροδοτηθέντα οἰκίσκον. Συνεπεία τούτου ἀνεθέσαμεν εἰς τὸν αὐτόθι πληρεξούσιον τοῦ Πανεπιστημίου τὸν ἀξιότιμον δικηγόρον

Κ. Νικόλαον Παλαιολόγον τὴν φροντίδα νὰ παραλάβῃ ἐξ ὀνόματος ἡμῶν τὸν ὑποδειχθεῖσόμενον οἰκίσκον καὶ μᾶς ἀναφέρῃ περὶ τῆς καταστάσεως αὐτοῦ.

Ὁ ἀκάματος τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου πληρεξούσιος, ἐκτελέσας τὴν παραγγελίαν ἡμῶν, παρέλαβε τὸν οἰκίσκον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Πανεπιστημίου, ἢ δ' ἐν αὐτῷ πρὸ εἰκοσαετίας κατοικοῦσα χήρα ἀνεφέρθη ζητοῦσα νὰ προτιμηθῇ εἰς τὴν ἐνοικίαν αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ μέλλον, προσενεχθεῖσα μάλιστα καὶ εἰς τὸ νὰ τὸν ἀγοράσῃ, ἐὰν ἀποφασισθῇ ἡ ἐκποίησις αὐτοῦ. Ἐπὶ τούτῳ ἐγένετο καταμέτρησις τοῦ οἰκοπέδου ἔχοντος ἐν συνόλῳ ἑκτασιν τετραγωνικῶν μέτρῳ 50, $\frac{95}{100}$, ἐξετιμήθη ὑπὸ δύο ἀρχιτεκτόνων, καὶ μένει εἰς τὴν Ἀκαδημαϊκὴν Σύγκλητον ν' ἀποφασίσῃ, ἂν δὲν συμφέρῃ μᾶλλον κατὰ τὴν γνώμην καὶ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ Πανεπιστημίου νὰ ἐκποιηθῇ ἡ οἰκία αὕτη ὡς δυσεπιτήρητος καὶ δεομένη ἄλλως οὐ σμικρᾶς ἐπισκευῆς, ἢ νὰ ἐκμισθῶται ἐκάστοτε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Πανεπιστημίου βαρυνομένου διὰ τῶν ἐξόδων τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς ἐπιβλέψεως.

Ἐπανειλημμένως παρεκαλέσαμεν τοὺς ἐν Ὁδησσῷ καὶ ἐν Ἀθήναις ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Μπήκα, ἵνα ἐπισπεύσωσι τὴν καταβολὴν τῶν δρ. 8000 διὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου κληροδοτήματι τοῦ φιλογενοῦς τούτου ἀνδρός. Συνεπεία τῆς ἀλληλογραφίας ταύτης ἐπροκαλέσθη γνωμοδότησις νομικὴ περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ζητημάτων, καὶ δι' αὐτῆς θέλουσιν ἀρθῆ οἱ ἐνδοικισμοὶ τῶν Κ. Κ. ἐκτελεστών. Ὅθεν πεποιθήσαμεν, ὅτι τὸ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον κληροδοτηθὲν ποσὸν θέλει ἐντὸς ὀλίγου μετρηθῆ εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ διὰ τῆς φιλογενοῦς μερίμνης τῶν τε ἐν Ὁδησσῷ καὶ ἐν Ἀθήναις ἐκτελεστών τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Μπήκα.

Ἐκ δὲ προηγουμένων κληροδοτημάτων εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐμῆς Πρυτανείας:

α'. Διὰ τὴν τετάρτην δόσιν τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Εὐαγγέλη Ζάπα δραχ. 1332.

β'. Ἡ διὰ τὸ ἔτος 1867 συνδρομὴ τῆς φιλογενεστάτης Κυρίας Φραγκοῦς Ἀναστασίου Κομνηνοῦ χήρας Ἐμμανουὴλ Κωνσταντίνου, ἣν ἤδη ἀνεβίβασεν ἡ φιλογενὴς Κυρία εἰς ἑτησίαν δόσιν φρ. 500, δρ. 575.

Ὅσον δὲ γνωρίζομεν, τὰ γενναῖα καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα τῆς ἀξιότιμου ταύτης Κυρίας διατηροῦνται ἀκμαῖα ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ οὐδεμίαν θέλει αὕτη παραλείψει εὐκαιρίαν ἵνα δώσῃ αὐτῶν ἐτι τρανώτερα δείγματα εἰς τὸ ἡμέτερον καθίδρυμα, ἐφ' ᾧ τῇ ἀπευθύνομεν κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ταύτην καὶ πανελλήνιον ἡμῶν συνέ-

λευσιν τὰς βαθυτάτας τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου εὐχαριστίας.

Τὸ παρά τοῦ ἐν Ὀδησσῷ ἀποδιώσαντος ἀειμνήστου Ἰωάννου Δούμα κληροδοτηθὲν τῷ Πανεπιστημίῳ ποσὸν ἐκ δρ. 8000 περιορισθὲν εἰς δρ. 7680 διὰ τὴν ἐκπτώσιν τοῦ ἐγγωρίου κληρονομικοῦ φόρου πρὸς 4 τοῖς 0/10, καὶ καταβλήθην δι' ὁμολογίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, εἰσεπράχθη ληξιάσης ἤδη τῆς ἐν λόγῳ ὁμολογίας.

Γνωστὸν εἶναι ἐκ τῶν προηγουμένων ἐτησίων ἐκθέσεων ὅτι ὁ Κ. Χ. Στεφανόπουλος, ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης τοῦ αἰδίου Θεοφάνους, ἀρχιεπισκόπου Μαντινείας, ἐπεφορτίσθη νὰ μετρήσῃ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς εἰς αὐτὸν κληροδοτηθείσης οἰκίας ἐντὸς τριετίας καὶ ἀτόκως δρ. χιλίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ὁ Κ. Στεφανόπουλος, δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν ἀξιότιμον προκάτοχόν μου, ὑπεσχέθη νὰ καταβάλλῃ τάχιστα τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, συντέμνων ὅσον οἶόν τε τὸν πρὸς τὴν καταβολὴν ὀρισθέντα χρόνον. Ὅθεν πεποιθᾶμεν ὅτι, ἐξομαλυνθέντων ἤδη τῶν τυχόν μέχρι τοῦδε κωλύσαντων τὴν καταβολὴν τοῦ κληροδοτήματος αἰτίων, ὁ ἀξιότιμος Κ. Στεφανόπουλος θέλει προσεχῶς πραγματοποιήσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του.

Οὐδ' ἐφέτος εἴμεθα εἰς θέσιν ν' ἀναγγεῖλωμεν τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀφορώσης τὸ ἐκ 10,000 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου κληροδοτήματός τοῦ ἐκ Δολιανῶν μακαρίτου Παναγιώτου Τσιροπούλου δίκης. Ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1862 ἡ στρεψοδικία κατώρθωσε δια μυρίων ἀναξίων μέσων νὰ πραττεῖν μέχρι τοῦδε τὴν δίκην, ἐκ τοῦ τέρματος τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ καταβολὴ τοῦ κληροδοτήματος. Τὴν πολιτικὴν φάσιν τῆς ὑποθέσεως διεδέχθη ἡ ποινικὴ, καὶ ἤδη ἀνάκρισις ἐπὶ πλαστογραφίᾳ ἀναβάλλει τὸ πέρασ αὐτῆς.

Ὁ πληρεξούσιος τοῦ Πανεπιστημίου δικηγόρος Κ. Εὐταξιοπούλος, ἀπαντῶντων εἰς ἐρώτησιν τῆς Πρυτανείας περὶ τῆς στάσεως τῆς δίκης, βεβαιοῖ διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1869 ἐγγράφου του, ὅτι καὶ ἐγγράφως καὶ προφορικῶς ἀνεφέρθη ἐπανειλημμένως πρὸς τε τὸν Εἰσαγγελέα καὶ τὸν ἀνακριτὴν Τριπόλεως παρακαλῶν νὰ ἐπισπευθῇ ἡ ποινικὴ δίκη, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε οὐδεμίαν λύσιν εἶδομεν. Ἄς εὐχρηθῶμεν ἵνα δραστηκωτέρα ἐνέργεια τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν συντελέσῃ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ τελευταία βούλησις τοῦ μακαρίτου Τσιροπούλου καὶ ἀποδοθῇ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὸ πρὸς αὐτὸ ὀφειλόμενον.

Τὸ ἐκ πεντακοσίων δραχμῶν κληροδοτήματός τοῦ αἰδίου Πρωτοσυγγέλου Θεοδωρήτου τοῦ Μαριμαρᾶ μένει εἰσέτι ἀσύνακτον διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀγαθῆς, χήρας Τρικκαλιώτου, γενομένην κατάσχεσιν ἐφ' ὅλου τοῦ παρά τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ κατατεθειμένου

χρηματικοῦ τῆς κληρονομίας ταύτης. Μολονότι δὲ ἡ μία τῶν δύο ἀγωγῶν τῆς Κυρίας ταύτης ἀπερρίφθη ἤδη πρωτοδικῶς, ἡ κατάσχεσις ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται καὶ δι' αὐτὴν, δικασθησομένην καὶ ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐτέραν ἀγωγὴν, ὅθεν δὲν ἐστάθη δυνατόν εἰς τὸν ἀξιότιμον Κ. Κωνσταντῖνον Βερσῆν, τὸν πληρεξούσιον τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης, νὰ καταβάλλῃ εἰσέτι τὸ ὀφειλόμενον κληροδοτήμα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Περὶ τοῦ πρὸ 13ετίας καθυστεροῦντος ἐκ φοιτητικῶν δισχιλίων κληροδοτήματος τοῦ ἐν Πέστη τῆς Οὐγγαρίας κατὰ τὸ 1856 ἀποδιώσαντος Κωνσταντῖνου Αὐξεντιάδου ἐπεστείλαμεν ἐπανειλημμένως πρὸς τὸν ἐν Βιέννῃ ἀξιότιμον πρόξενον τῆς Ἑλλάδος Κ. Μεταξᾶν, παρακαλέσαντες αὐτὸν νὰ ἀναθέσῃ εἰς νομικόν τινα τῆς Πέστης τὴν φροντίδα νὰ διεξαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην δικαστικῶς, ὁ δὲ Κ. Μεταξᾶς ἀνέθετο τὴν φροντίδα ταύτην εἰς τινα τῶν ἐν Πέστη δικηγόρων.

Ὁ ἀξιότιμος οὗτος Κύριος ἐπεμψεν ἐσχάτως ἐκθέσιν περὶ τῶν ἐνεργειῶν του, καὶ ἄς εὐχρηθῶμεν ἵνα τὰ προτεινόμενα ἐπιφέρωσι τὴν διάσωσιν τοῦ κινδυνεύοντος τούτου κληροδοτήματος.

Εἰς αὐχὶ πολλὰ διάφορον θέσιν διάκειται ἡ ὑπόθεσις τῆς κληρονομίας τοῦ ἀποδιώσαντος Εὐστρατίου Μ. Κοτζαμπουίκη. Μεθ' ὅσα ἄλλοτε ἐνηργήθησαν πρὸς ἐξομάλυνσιν τῶν δυσχερειῶν, ἃς οἱ λεγόμενοι κληρονόμοι τοῦ διαθέτου ἤγειραν, δὲν ἦν ὡς ἐκ τῆς διακοπῆς τῶν μετὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους διπλωματικῶν σχέσεων εὐκόλον νὰ ἐνεργηθῇ τι ἀποτελεσματικῶς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἀπὸ τὸν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου πατριωτικὸν ζῆλον τοῦ ἐν Προύσση Ἕλληκος προξένου δυνάμεθα μόνον νὰ ἐλπίσωμεν τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἧς οὐ σμικρὸν τὸ ἐνδιαφέρον.

Ἡ ἀφορώσα τὴν κληρονομίαν τοῦ μακαρίτου Δ. Παρῆρησιᾶδος δίκη προσεγγίζει εἰς τὸ πέρασ τῆς. Ἐκ δὲ τῶν μέχρι τοῦδε πεπραγμένων πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν παραλόγων ἀξιώσεων τῶν ὡς κληρονόμων παρουσιασθέντων δυνάμεθα νὰ οἰωνισθῶμεν εὐτυχῆ τὴν προσεχῆ ἀποπεράτωσιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Οἱ ἀντίδικοι τοῦ Πανεπιστημίου ἠττηθέντες ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου, παρ' οὗ ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς ἡ περὶ ἀκύρωσεως τῆς διαθήκης τοῦ αἰδίου Παρῆρησιᾶδος ἀγωγὴ αὐτῶν, προσέφυγον ἐσχάτως εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀκυρωτικὸν δικαστήριον τῶν Ἡνωμένων Ἡγεμονικῶν ζητοῦντες τὴν ἀκύρωσιν τῆς τοῦ Ἐφετείου ἀποφάσεως. Ἡ δίκη, ἂν μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν ἐδικάσθη, δὲν θέλει ὅμως βραδύνει πιθανῶς νὰ ἀποπερατωθῇ ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Πεποιθότες δὲ εἰς τὸν εὐγενῆ ζῆλον καὶ τὰ φῶτα τοῦ ἀνευ ὀλικοῦ συμφέροντος ἀναλαβόντος τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Πανεπιστημικῆς ταύτης ὑποθέσεως Κυρίου Γ. Κωσταφόρου, διακεκριμένου νομικοῦ καὶ πολιτικοῦ τῆς Δακίας, δὲν διατάζομεν νὰ προείπωμεν ὅτι ὁ διάδοχος ἡμῶν θέλει εὐτυχῆσαι νὰ μᾶς ἀναγγείλῃ τὴν ὀριστικὴν αὐτῆς καὶ τελειωτικὴν ἀποπεράτωσιν.

Τὸ ἐκ πρασίνου μαρμάρου λατομεῖον, ὑπερ ὁ μακαρίτης Σ. Κλεάνθης κατέλιπεν εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ περιέλθῃ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν της εἰς ἡμισείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὴν Φιλεκαπαιδευτικὴν ἑταιρίαν, κατεσχέθη, ὡς γνωστὸν, ὑπὸ τοῦ Κ. Εὐστρατίου Ἰωνίδου πρὸς πληρωμὴν τοῦ βεβημένου αὐτὸ ἐνυποθήκου χρέους τοῦ μακαρίτου Κλεάνθους ἐκ λιρῶν ἀγγλικῶν πεντακοσίων μετὰ τῶν νομίμων τόκων. Ἡ Σύγκλητος ἐπιθυμοῦσα νὰ φωτισθῇ ὡς πρὸς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ λατομεῖου τούτου, καὶ ἂν δὲν συνέφερεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον νὰ πληρώσῃ αὐτὸ τὸ χρέος μετὰ τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς ἑταιρίας, ὡς διατηρηθῇ ἡ κυριότης τοῦ λατομεῖου δι' ἀμφοτέρω τὰ καθιδρύματα, διέταξε νὰ γίνῃ ἀνακοπὴ τῆς κατασχέσεως καὶ ἐν τοσοῦτῳ ἀνέθετο εἰς ἐπιτροπεῖαν ἐκ τῶν ἡμετέρων συναδελφῶν νὰ λάβῃ τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίες καὶ ὑποβάλῃ αὐτάς εἰς ἄλλην αὐτῆς συνεδρίαν, ὅπως δυνηθῇ ἐν γνώσει ν' ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ πρακτέου.

Ἐκ τῶν πληροφοριῶν ἃς ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπεῖα ἔλαβε καὶ τῆς μετὰ τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀρσακείου συνεννοήσεως αὐτῆς προέκυψε τὸ συμπέρασμα ὅτι διὰ τὰς δυσχερεῖας τῆς ἐξορύξεως, ἀπαιτούσης μεγάλης προκαταβολῆς, δὲν ἐσύμφερε ν' ἀναδεχθῶσι τὰ δύο καθιδρύματα τὸ ἐπιβαρύνον τὸ λατομεῖον χρέος, ἀλλὰ τὸ πολὺ νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν πλειστηριασμὸν καὶ νὰ ὑπερβηματίσωσι μέχρι 6000 δρ. Τὴν γνώμην ταύτην παραδεχθεῖσα ἡ Ἀκαδημαϊκὴ Σύγκλητος ἀνέθεσε τὴν ἐκτέλεσίν της εἰς τὸν ἐν Σύρω πληρεξ. ἡμῶν δικηγόρον Κ. Παλαιολόγον· ἀλλ' ὁ πλειστηριασμὸς ἔφθασε καὶ ἀπεπερατώθη εἰς ἀνωτέραν προσφορὰν καὶ τὸ λατομεῖον κατεκυρώθη εἰς τὸν ἐπιδιώκοντα δανειστὴν Κ. Ε. Ἰωνίδην ἀντὶ δρ. 9000.

Τὸ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Σούτζου κληροδοτηθὲν οἰκόπεδον ἐν Πάτραις ἀποφέρει ἐτήσιον μίσθωμα μὴ ἀναβαῖνον εἰς τριακοσίας δραχμάς, δυσανάλογον ὅλως πρὸς τὸ κεφάλαιον τῆς σημερινῆς ἀξίας του. Τὴν προφανῆ ταύτην ζημίαν τοῦ Πανεπιστημίου βλέπων ὁ ἐν Πάτραις ἀξιότιμος τοῦ Πανεπιστημίου πληρεξούσιος Δικηγόρος Κ. Πανσυνίας Κοιδᾶς ἐξέφρασεν ἡμῖν τὴν γνώμην, ὅτι διὰ τὴν σήμερον ἐμπορικῶς ἐπιζήτητον θέσιν τοῦ οἰκοπέδου τούτου συμφέρει εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ν' ἀνεγείρῃ

δύο ἀποθήκας, ὧν ἡ ἐτησία ἐκμίσθωσις θέλει ἀποφέρει πρὸς ὀφελὸς σπουδαίαν καὶ βεβαίως ἀνωτέραν τῶν συνήθων τόκων τοῦ πρὸς τὴν οἰκοδομὴν δαπανητέου ποσοῦ· θεωρήσας τὴν γνώμην ταύτην λίαν ἡμῖν συμφέρουσαν ὑπέβαλον τῇ ἀκαδημαϊκῇ συγκλήτῳ, ἣτις παρεδέξατο αὐτὴν ἀνευ δισταγμοῦ. Κατὰ συνέπειαν ἀνετέθη εἰς δύο ἀρχιτέκτονας ἡ φροντίς νὰ συντάξωσι σχέδιον τῶν δυναμένων ν' ἀνεγερθῶσιν ὑποθηκῶν, καὶ προὑπολογισμὸν τῆς δαπάνης. Κατὰ τὸ γενόμενον σχέδιον δύνανται ν' ἀνεγερθῶσι τέσσαρες ἀποθήκαι ἀντὶ δραχ. 22,375, 25, εἰς αὐτῶν δὲ θέλει εἰσπράττεται σήμερον μηνιαῖον μίσθωμα δραχ. 160—180, βραδύτερον δὲ εἰς πλεῖον. Εἰς τὸν ἀξιότιμον διάδοχόν μου ἀπόκειται νὰ προνοήσῃ περὶ τῶν περαιτέρω.

Ἐκ τῆς περυσινῆς ἐκθέσεως τοῦ προκατόχου μου κ. Θ. Ὀρφανίδου ἐγένετο γνωστὸν, ὅτι ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου φιλογενέστατος κ. Γεώργιος ὁ Ἀβέρωφ, φλεγόμενος ὑπὸ τοῦ ἀσβέστου ἐκείνου πατριωτικοῦ πυρός, δι' οὗ ἀπεθανατίσθησαν ἄλλοτε μὲν οἱ Ζωσιμάδαι καὶ οἱ Καπλᾶναι, ἐσχάτως δὲ οἱ Χιτζῆ Κῶσαι καὶ οἱ Στουρνάραι, καὶ ἐφιέμενος νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν διακόσμησιν τοῦ διὰ τῶν γενναίων συνδρομῶν τῶν ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν τε καὶ φιλελλήνων ἀνεγερθέντος Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, συνέλαβε τὴν ἑλληνικωτάτην ἰδέαν τῆς ἰδίοις αὐτοῦ ἀναλώμασιν ἐκπύρωθεν τῆς κλίμακος τοῦ Πανεπιστημίου ἀνιδρύσεως δύο κολοσσιαίων ἀνδριάντων, παριστώντων τοῦ μὲν τὸν πολιτικὸν πρωτομάρτυρα τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας Ῥήγαν τὸν Φεραῖον, πρῶτον συλλαβόντα καὶ παρσκευάσαντα τὴν ἡρωικὴν καὶ μυθώδη σχεδὸν τότε φαινομένην ἰδέαν τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, τοῦ δὲ, τὸν θρησκευτικὸν πρωτομάρτυρα, τὸν ἀοίδιμον οἰκουμενικὸν πατριάρχην Γρηγόριον, εὐκλεῖα τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολῆς ἐκκλησίας ἀρχηγόν, ὅστις, ὡς ὁ ποιμὴν ὁ καλός, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θείῳ ὑπὲρ τῶν προβάτων, προσέθετο τὸν μαρτυρικὸν αὐτοῦ θάνατον καλὸν καὶ ἀξιολίμητον παράδειγμα πρὸς τοὺς τότε εἰς τὸν αἵματόφυρτον κατὰ τοῦ τυράννου ἀγῶνα ἀποδυσμένους ἀδελφοὺς ἡμῶν.

Ἡ ἀκαδημαϊκὴ σύγκλητος, εἰς ἣν ὑπέβαλαμεν τὴν εὐγενῆ ταύτην ἀπόφασιν τοῦ κ. Ἀβέρωφ, ἐπικροτήσασα εἰς τὴν φιλογενῆ ταύτην καὶ φιλόκαλον τοῦ ἀνδρὸς πρότασιν, διώρισεν ἀμέσως, τῇ ἡμετέρᾳ προτάσει, ἐπιτροπεῖαν συγκειμένην ἐκ τῶν κκ. Γερασίμου Μεταξῆ, ταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ καὶ ὑκαπιστοῦ τῆς Α. Μ., Λυσάνδρου Καυταντζόγλου, τακτικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἀρχιτέκτονος, καὶ Ε. Τσίλερ, ἀρχιτέκτονος τῆς ἐν Ἀθήναις ἀνεγειρομένης Συναίας ἀκαδημίας, ὅπως λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν τὴν πρότασιν τοῦ κ. Ἀβέρωφ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην αὐ-

της περί της θέσεως, ἐν ἣ ἀρμόζει νὰ ἐγερωθῶσιν οἱ ἀνδριάντες, περί τοῦ ὕψους τῶν βάθρων καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀνδριάντων, περί τῆς προϋπολογισομένης δαπάνης, καὶ περί τοῦ καλλιτέχνου, ἐν ἐθεώρει ἐπιτηδειότερον εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, ἂν δὲν εὐρισκε σκοπιμωτέραν τὴν διὰ διαγωνισμοῦ ἐκλογὴν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἰδέα τῆς κατὰ τὴν πρόσοψιν τοῦ Πανεπιστημίου ἀνεγέρσεως δύο ἀνδριάντων ἀνῆκεν εἰς τοὺς τὴν ὅλην οἰκοδομὴν σχεδιογραφήσαντας καὶ ἐκτελέσαντας κυρίους Χριστιανὸν καὶ Θεόφιλον ἀδελφοὺς Χάνσεν, πρὶν ἢ προβῆ εἰς τὰ τῆς ἐκτέλεσεως, ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπεία ἔκρινεν ἀρμόζον καὶ τῇ ἐνότητι τῆς ἐκτελέσεως λυσιτελεῖς ν' ἀκουσθῆ προηγουμένως καὶ ἡ γνώμη αὐτῶν ἐφ' ὅλων τῶν διαληφθέντων ζητημάτων, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀνιδρύσεως τρίτου ἀνδριάντος τοῦ αἰοδίου Λδαμαντίου τοῦ Κοραῆ.

Ὁ κ. Θεόφιλος Χάνσεν, νῦν πρῶτος ἀρχιτεκτονικὸς σύμβουλος τοῦ τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων ἐν Βιέννῃ, μετὰ προηγουμένην πρὸς τὸν κ. Χριστιανὸν Χάνσεν συνεννόησιν, ἐκφράσας τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ πρὸς τὴν πρυτανείαν διὰ τὸ λεπτὸν αἰσθημα, ἐξ οὗ αὐτῆ τε καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ὀρμηθεῖσαι τῷ ἀπεύθυναν τὴν προκειμένην ἀνακοίνωσιν, ἐρωτᾷ ἂν μὴ ὑπαρχούσης θέσεως καταλλήλου πρὸς τοποθέτησιν μεμανωμένου τρίτου ἀνδριάντος ἀπέναντι τοῦ Πανεπιστημίου, δὲν θεωροῦμεν προτιμότερον, ἀντὶ τριῶν μεγάλων ἀνδριάντων, νὰ ἀνεγερωθῶσι τέσσαρες, ἦτοι ἐκτὸς τῶν ἐκατέρωθεν τῆς ἐξωτερικῆς κλίμακος δύο μεγάλων, ἕτεροι δύο μικροτέρων διαστάσεων ἐκατέρωθεν τῆς πύλης τῆς εἰσόδου τοῦ Πανεπιστημίου, ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον νὰ παριστώσιν οὗτοι δύο ἀρχαίους τῆς Ἑλλάδος σοφοὺς, ὅπερ διὰ τῆς εἰς τοὺς τρεῖς μεγάλους ἀνδριάντας ἀπαιτουμένης δαπάνης 100,000 περίπου δραχμῶν εἶναι ἐφικτὸν νὰ κατορθωθῆ. Πάμπει δὲ συγχρόνως σχέδιον τῶν διαστάσεων τῶν ἐπὶ τῆς πλατείας δύο ἀνδριάντων ὑπερεχούσας κατὰ πολὺ τῶν τοῦ ἀρχαίου σχεδίου.

Προστίθηναι ἐπὶ τέλους, ὅτι, μὴ ἐγκρινομένης τῆς περὶ τῶν δύο μικροτέρων ἀνδριάντων προτάσεως, ἦτον εὐχῆς ἔργον νὰ μετασκευασθῆ ἢ πρὸ 32 ἐτῶν προπωρινῶς διὰ κοινῶν κεράμων ἐπιστεγασθεῖσα στέγη τοῦ Πανεπιστημίου, ἀντικαθισταμένων αὐτῶν διὰ κεράμων ἀρχαίου ῥυθμοῦ, ὅπερ, ἐν ᾧ ἐξασφαλίζει ἀφ' ἑνὸς τὸ οἰκοδόμημα μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ βιβλιοθήκης καὶ τῶν λοιπῶν πολυτίμων συλλογῶν, συνάδει μᾶλλον ἀφ' ἑτέρου πρὸς τὸ σύνολον τοῦ ἀρχαίου τύπου τῆς οἰκοδομῆς.

Τὰς παρατηρήσεις ταύτας τοῦ κ. Θεοφίλου Χάνσεν, ὑποστηριζομένας ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπῆς, ἔσπευσεν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἀκαδημαϊκὴν σύγκλητον, ἥτις, ἐγκρίνας τὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνέγε-

σιν τῶν δύο κολοσσιαίων ἀνδριάντων ἐκατέρωθεν τῆς ἐξωτερικῆς κλίμακος, ἀφῆκεν ὑπὸ σκέψιν τὴν περὶ τοῦ τρίτου ἢ τῶν ἑτέρων δύο μικροτέρων, καὶ ἀνέθηκεν εἰς τὴν πρυτανείαν τὴν περαιτέρω φροντίδα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, ὀρίσασα ῥητῶς πρὸς τοῦτο τοὺς καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Χάνσεν καὶ τῆς ἐπιτροπῆς συστηθέντας ἡμετέρους γνωστοὺς καλλιτέχνους κκ. Ἰω. Κόσσον καὶ Γ. Φυτάλην.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ Κ. Χάνσεν καὶ τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπῆς προταθέντων, ὑπὸ δὲ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου ἐγκριθέντων ὄρων, συμφωνήσαμεν μετὰ τῶν ἀγαλαματοποιῶν Κ. Κ. Ἰω. Κόσσου καὶ Γ. Φυτάλη, ἀναθέντες τοῦ μὲν Ῥήγα Φερραίου τὴν ἀνέγερσιν εἰς τὸν Κ. Ἰω. Κόσσον, κατὰ τὴν ἔφεσιν αὐτοῦ, τὴν δὲ τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου εἰς τὸν Κ. Γ. Φυτάλην, ἐπὶ τιμήματι δι' ἕκαστον ἀνδριάντα δρ. 34,000, πληρωτέων εἰς πέντε δόσεις, ἦτοι τὸ ἐν ἕκτον ἢ δρ. 5666, ⁶⁶/₁₀₀ ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τοῦ συμβολαίου, ἕτερον ἕκτον ἅμα ἀποπερατωθῆ τὸ πρόπλασμα κατὰ τὸ σχέδιον καὶ τὴν ἀρέσκειαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἕτερα δύο ἕκτα θέλουσι δοθῆ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας τῶν ἀνδριάντων, καὶ τὰ τελευταῖα δύο ἕκτα ἢ δραχ. 11, 333 καὶ 32 ἀφοῦ οἱ ἀνδριάντες στηθῶσι καὶ παραδοθῶσι τετελεσμένοι κατὰ τὸ δοθέν αὐτοῖς σχέδιον, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀρεσκείας τῆς τῶν ἀρχιτεκτόνων ἐπιτροπείας.

Καὶ ὁ μὲν Κ. Ἰω. Κόσσος ἀποπερατώσας τὸ πρόπλασμα προπαρασκευάζει ἤδη τὴν ἐπὶ τοῦ μαρμάρου ἐργασίαν.

Ὁ δὲ Κ. Γ. Φυτάλης, ὑστερήσας ὁποιοῦν ἔνεκα τῶν ἀναφυσίων δυσχερειῶν περὶ τὴν ἀνεύρεσιν θετικῶν πληροφοριῶν ὡς πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ αἰοδίου Πατριάρχου, οὔτινος πρὸ καιροῦ τὴν σύγχρονον εἰκόνα μᾶς ὑπεσχέθησαν νὰ μᾶς ἀποστείλωσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ διαφόρους δὲ δοκιμασίας καὶ ἀλλεπάλληλα μικροῦ μεγέθους σχέδια, ὧν ἐνεκρίθη ἐν ὀριστικῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπείας, ἀσχολεῖται ἤδη εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀριστικοῦ προπλάσματος.

Λεπτομερῆς πῖναξ τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος εἰσπραξέων καὶ δαπανῶν ὑπὸ στοιχ. Δ. παραρτᾶται ἐν τέλει τῆς παρούσης ἐκθέσεως μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους, ὅθεν περιοριζόμεθα νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα συνοπτικῶς ὅσα κατὰ τὴν ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1867 ἐκθεσιν τοῦ λογιστοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Ἰωάννου Νικολαΐδου ἐκείντο ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ καὶ τῷ ταμείῳ τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ὅσα εἰσπράχθησαν ἢ ἐδαπανήθησαν ἐπὶ τῆς ἐμῆς Πρυτανείας.

Ἐσοδα.

Τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1868, ὅτε ἀνέλαβον τὴν διοί-

κην του Πανεπιστημίου, υπήρχον εν τῷ ταμείῳ του Πανεπιστημίου	δραχ.	74, 68
Ὁμοίως παρά τῇ Ἐθν. Τραπεζῇ εἰς ἔντοκον κατάθεσιν	»	800, 59
		<hr/> 875, 27

Ἐκ τούτων ἀφαιροῦνται δραχμαὶ ἑπτὰ καὶ λεπτὰ ἑβδομήκοντα πέντε, ὡς τὸ Πανεπιστήμιον ὤφειλεν εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ

ὕπολοιπον καθαρὸν	»	867, 52
Εἰσπράχθησαν δὲ κατὰ τὴν ἑτησίαν περίοδον τῆς ἐμῆς Πρυτανείας ἕκ τε τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἕκ διαφορῶν κληροδοτημάτων παλαιῶν τε καὶ νέων,		
1 ἀπὸ μερίσματα 363 μετοχῶν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς	»	54,486, 30
2 ἀπὸ Ἰπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν δι' ἔξοδα διδασκαλίας	»	3,793, 05
3 ἀπὸ διαφορῶν ὀφειλέτας	»	440
4 » κληροδότημα Γ. Γζιτζήνια	»	4,120
5 » » Ἰω. Κουμανούδη	»	2,228, 60
6 » » Εὐαγγέλη Ζάπα	»	1,332
7 » » Γ. Μαυροκορδάτου	»	7,836
8 » » Φραγγοῦς Κομνηνοῦ	»	575
9 » » Ἱεραπόλεως	»	802, 05
10 » » Ἐπισκόπου Οἰτύλου	»	250
11 » Ἰπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν δι' ἔξοδα γραφείου	»	2,580, 95
12 Ποιητικὸν διαγωνισμὸν Ἰω. Βουτζινᾶ τοῦ 1869	»	4,800
13 ἀπὸ κληρωθείσας ὁμολογίας τοῦ Ἐθν. δαν. τῶν 28,000,000	»	4,680
14 ἀπὸ Ἰπουργεῖον Ἐκκλ. δι' ἔξοδα, φάρμακα κτλ. Ἀστυκλινικῆς	»	5,938, 74
15 ἀπὸ τόκους δανείων καὶ καταθέσεων	»	18,702, 24
16 ἀπὸ διδασκτορικὰ διπλώματα, ἀποφοιτητήρια, ἀνανεώσεις, καὶ ἐγγραφὰς	»	12,742
17 ἀπὸ τὴν λήξασαν ὁμολογίαν τῆς Τραπεζ. διὰ κληροδότημα Ἰωάννου Δούμα ἀριθ. 383 τῆς 6 Δεκεμβρίου 1868.	»	7,680
18 ἀπὸ ἐνοίκιον οἰκίας Μανούση	»	3,000
19 ὁμοίως οἰκίας Χ. Εὐθυμίου ἡ μακιευτηρίου	»	2,700
20 ὁμοίως οἰκίας Γ. Ψίμα	»	900

» 131,424, 42

Ἐκ μεταφορᾶς	δραχ.	131,424, 42
21 ἀποθήκας Μακρῆ	»	5,918, 60
22 οἰκόπεδον Πατρῶν Ἰωάννου Σούτζου	»	225
23 προξενικὸν κατάστημα Βουκουρεστίου	»	4,614, 70
24 οἰκίαν Κατριμάτζου	»	2,135, 60
	»	<hr/> 441,318, 32

Ἐξοδα.

Ἐκ τῶν χρημάτων τούτων ἠγοράσθησαν τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου λογιστοῦ Κ. Ι. Νικολαΐδου 122 ὁμολογίαι τοῦ ἑθνικοῦ δανείου τῶν 28,000,000 πραγματικὸν κεφάλ. δρ. 224 καὶ ὀνομαστικὸν ἀξίας ἑκάστη δρ. 280 μὲ τόκον πρὸς 9 0/0

Ἐδανείσθησαν ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου

Ἐδαπανήθησαν.

1 εἰς τοποθέτησιν τῶν κεραιναγωγῶν	»	2,770, 50
2 εἰς κατασκευὴν δεξαμενῆς τοῦ χημείου	»	206, 40
3 δι' εἰσαγωγὴν ἀερίφωτος εἰς τὸ χημεῖον	»	474, 55
4 εἰς κηταρτισμὸν φαρμακ. φροντιστηρίου	»	4,256
5 διαφορῶν ἐπισκευὰς τοῦ ἀνατομικοῦ ἀμφιθεάτρου	»	434, 60
6 ἔξοδα διδασκαλίας	»	4,362, 24
7 ἀγορὰν καὶ δέσιμον βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης	»	6,797, 05
8 εἰς ἔξοδα διάφορα διὰ τοῦ Ἰπουργεῖου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν	»	4,627, 40
9 εἰς ποιητικὸν διαγώνισμα Βουτζινᾶ	»	4,908, 70
10 εἰς ἀγορὰν χειρουργικῶν ὀργάνων καὶ ἄλλων ἀναγκαίων τοῦ χημείου	»	4,649, 92
11 ἀποστολὴ τοῦ καθηγητοῦ τῆς βοτανικῆς εἰς Πετροῦπολιν,	δραχ.	4,925, 10
12 συνδρομὴ διὰ τὴν μετάβασιν τοῦ κ. Ρουσοπούλου εἰς Ρώμην,	»	1,500
13 δικηγορικὰ δικαιώματα Κ. Α. Κιάππε	»	150
14 ἑτησίαν ἀμοιβὴν 2 νυκτοφυλάκων	»	720
15 ἀμοιβὴν κλητῆρων Δημοπούλου καὶ Χάνοζα	»	200

δραχ. 55,507,98

	Ἐκ μεταφορᾶς δραχ.	55,507,93
16	δαπάνη τῆς δίκης Παρρησιάδου	» 591,85
17	ἀσφάλιστρα οἰκίας Κατριμάτζου	» 278,50
18	τῷ κ. Παύλῳ Λάμπρῳ εἰς ἐξόφλησιν πινάκων τῆς νομισματικῆς συλλογῆς	» 4,189,53
19	δαπάνη διατηρήσεως τοῦ μεγάλου ὠρολογίου	» 240
20	δαπάνη μνημοσόνου εὐεργετῶν	» 224,90
21	βοήθημα διὰ τὸν ἀποβιώσαντα φοιτητὴν Δαγρὲν	» 450
22	ἀγορά καὶ ἐξοδα σιδηροῦ κιβωτίου	» 2,500,25
23	φύρους οἰκοδομῶν	» 375
24	ἐνοίκιον ὕδατος τριῶν οἰκιῶν	» 240
25	τύπωσιν καὶ δέσιμον λογαροσίας	» 4,385,15
26	δικηγορικὰ ἐξοδα κληροδοσίας Κλεάνθους	» 233
27	τρία ἔρμάρια χειροῦρ. συλλογῆς	» 520
28	ἀμοιβὴ λογιστικοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὴν ἐξέλεγχιν τοῦ ἀπολογισ.	» 120
29	τέλη ταχυδρομικὰ	» 294,20
30	διάφορα μικρὰ ἐξοδα	» 964,20
31	ἐξοδα ἐπισκευῆς οἰκιῶν	» 954,20
32	ἀγορά νομισμάτων ἀπὸ Κ. Π. Λάμπρον	» 750
33	δέσιμον καταλόγου νομισμάτων	» 406
34	ἐξοδα βοταν. κήπου διὰ τὰς ἐπιγραφὰς	» 500
35	Βοηθήματα. Παπασλιώτη συνδρομὴ ἐτησίαι	» 600
36	Α' τόμ. πλουτολογίας ἀντίτιμον 418 σῶμ.	» 4,000
37	Ἐνοχικοῦ δικαίου τόμοι δύο, σῶματα 45	» 4,000
38	Γ' τόμ. Ἑλλ. ἱστορίας 100 σῶμ.	» 4,000
39	Ποινικῆς νομοθεσίας τόμος Α' καὶ Β'	» 720
40	εἰς τὸ δημοτικὸν νοσοκομεῖον	» 5,000
41	» τὴν ἀρχαιολογικ. ἐταιρίαν	» 4,000
42	» τὸ ὀφθαλμιατρικόν	» 4,000
43	περιηγητοῦ Ἀθηναίων σῶμ. 50	» 200
44	συνδρομὴ εἰς τὸν ἐν Παρισίοις Ἑλληνικὸν σύλλογον	» 472
45	εἰς ὑποτρόφους τοῦ Πανεπιστημ.	» 12,515
46	» Ἀσυκλινικῆς φάρμακα κτλ.	» 6,094,74
47	» τόκους δανείου τοῦ ἀνοικτοῦ λογαρ.	» 413,85
48	» μισθοὺς ὑπαλλήλων	» 19,450

δραχ. 117,590,30

	Ἐκ μεταφορᾶς δραχ.	417,590,30
49	» φυσιογραφικ. μουσείου προσωπικὸν καὶ ἐξοδα συντηρήσεως	» 7,667,30
50	» τὸ δεύτερον τμήμα τοῦ Μουσείου ἢ τὸ φυτογραφικ.	» 1,846,60
51	» τέλη δικαίωμ. ἢ ἀμοιβὴν τῶν κλητῆρων	» 2,432,80
52	» φωτισμὸν δι' ἀερίοφωτος	» 4,312,94
	δραχ.	134,849,95
	ὑπόλοιπον δραχ.	6,468,37
Ἐξ ὧν μένουσιν ἐν τῷ ταμείῳ	δραχ.	4,477,17
Παρά τῆ Ἐθνικῆ Τραπεζῆ ἐντόκως	»	5,000
Ἐκπιπτομένων 8 δραχ. καὶ λεπτῶν 80 ἃς ὀφείλει τὸ Πανεπιστήμιον εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν		8,80

μένουσι δραχ. 6,468,37 ἃς ὁ διάδοχος ἡμῶν εὔρεν ὡς ὑπόλοιπον εἰς μετρητὰ παρὰ τε τῆ Ἐθνικῆ Τραπεζῆ καὶ ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ Πανεπιστημίου ἐκ τῶν περισσευμάτων τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ τούτου ἔτους.

Εἰς τὴν κυρίαν Εὐφροσύνην Σαρδέλην, ὀφείλουσαν δραχμὰς 8,000 ἐκ τῆς ἐξωνήσεως τοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐπιβάλλοντος μέρους τῆς πατρικῆς αὐτῆς οἰκίας, ἐδόθησαν ἐπανειλημμέναι προθεσμίαι πρὸς καταβολὴν τῶν καθυστερούντων τόκων τοῦ 1868. Ἡ τελευταία προθεσμία ἔληξε τὴν 31 Ὀκτωβρίου ε. ἔ.

Ὁ Κ. Στεφανίδης ἰατρός καθυστερεῖ ὡσάυτως τοὺς τόκους τῆς ἐκ δραχμῶν 8,000 ὀφειλῆς αὐτοῦ, ἀπόκειται δὲ εἰς τὸν ἀξιότιμον διάδοχόν μου νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς εἰσπράξεως ἀμφοτέρων τῶν καθυστερημάτων τούτων.

Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ προκατόχου μου διὰ τὸ ἔτος 1867 — 68 ἐξελεγχθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διορισθείσης ἐπιτροπῆς εὐρέθη καλῶς ἔχων.

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

Ο ΔΑΝΤΗΣ.

(An historical Sketch illustrative of the life and times of Dante Alighieri with an outline of the legendary history of Hell, Purgatory and Paradise previous to the Divina Commedia by Margaret Albana Mignaty. Florence 1865.) Ἦτοι, ἱστορικὸν σχεδιάσμα πρὸς διασάφησιν τοῦ βίου καὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Δάντου Ἀλιγιέρου, ᾧ προσετίθη καὶ σύντομος ἐκθεσις τῶν προγενέστερον τῆς Θείας Κωμωδίας παραδεδομένων περὶ Κολάσεως, Καθαστηρίου Πυρὸς καὶ Παραδείσου, ὑπὸ τῆς κυρίας Μ. Ἀλέξιας Μηγιατῆ. Ἐν Φλωρεντίᾳ 1865.